

ආදි ජීවිත මහන ජූවද

18

අම්මා පසුකරමින් සිටින්නේ ඇයගේ දිවි මගේ 80 වැනි සැකසුම් කණුවයි. අපට මෙන් දේශපාලන උනන්දුවක් හෝ දේශපාලන නිකායයක් ගැන අවබෝධයක් හෝ නොතිබුණද අම්මා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට විශේෂ ඇල්මක් දැක්වුවා යැයි මම හොඳින්ම විනෝදයෙන් දැරුවත් කිහිපදෙනෙකු විමර්ශනයට ගිවිසීමක් දක්වන්නට වූයෙන් දැරුවන්ගේ නිකවතුන් සේ ගෙදරට එන පක්ෂයේ දු පුතුන්ටත් අම්මා ආදරය දක්වන්නට වූවා ය. එය අම්මා දැන හෝ නොදැන පක්ෂය වෙනුවෙන් නිකවත දක්වන ලද විශාල අනුග්‍රහයක් නොවේද?

අනුග්‍රහය දැක්වීමෙන් නොනැවතී අති විශාල පරිත්‍යාගයක් කිරීමට ද අම්මා ට සිදු විය. එය මවකගේ අති වේදනාත්මක පරිත්‍යාගයක් සේම අතිම කර ගැනීමක් ද වේ.

1989 ජූලි මස 17 වැනි දින අම්මාගේ පොඩි පුතා හෙවත් පවුලේ බඩපිස්සා පැපරෝවිකින් පැමිණි පිරිසක් විසින් පැහැරදෙන ගත ලද්දේ මෙහිකසික කෘෂිකර්මාලයේ අසල වූ සේනානායක ක්‍රීඩාංගනය ඉදිරිපිට බිස්කට්කුම්භයාලේ සිටියදී ය. එදින රාත්‍රියේදීම පොල්වතුගේදරු පාලම මතදී හිසට වෙඩි තබා මරා ගතට දැමුණු පොඩි මල්ලිගේ සිරුර පසුදින තවු වූයේ මර්ස්ස මුහුදු වෙරළේදී ය. අනාලයේ මරු තුරුලට ගත වීට අම්මාගේ පොඩි පුතාට වයස 19 වූවා පමණි.

පොඩි මල්ලිගේ අකල් මරණය ගැන අම්මා දක්වන අදහස් දැන ගැනීමට මටවත්, ඒ ගැන යමක් මා සමඟ කතා කිරීමට අම්මාටවත් අවස්ථාවක් නොලැබිණි. තම පොඩි පුතුගේ විශේෂ ගැන අම්මා යමක් පවසනු මා ඇසුරේ මරණයෙන් වසර පහළොවකුත් ගත වී ගියාට පසුවය.

"පොඩිගා රැට ඇවිල්ලා ජනේලයට තට්ටු කරලා අම්මේ, අම්මේ, කියලා මට කරා කරනවා. මම ජනේලයට ඇරලා එන්න පුනේ ගෙට කියලා අඬ අඬා කරා කරනවා. ඒත් පොඩිගා එන්නේ නෑ." එය සිදුවූයේ හිනෙන්දැයි. හැඩැසින්දැයි මම අම්මාගෙන් කැසුවෙමි. කටහඬ බිදී හොස් දැසින් කඳුලු වෑනෙහ අම්මාගෙන් ඒ සේ අසන්නේ කෙසේද? වසර පහළොවකට පසුව මවකගේ හදවතේ දැල්වෙන දරු විශේෂවන ගින්නේද.

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ දේශපාලනය අම්මාගේ ගෙදරට ගෙනාවේ මිය ගිය පොඩි මල්ලිගේ, අම්මාගේ වූව පුතාවත් නොව රංජිත් පුතා විසිනි. පක්ෂය බි. එච්. සහෝදරයායි හැදින්වූ ඔහු අවස්ථා කිහිපයකදීම මා සමඟ සිරගත වී අවසන් වනාවට ද වැලිගම, වළියකන්ද, වූස්ස කොත්ගල යන කඳවුරු හතරේම එකට උන්නේ ය. පසුව මගේ මස්සිනා ද ඊට පෙර දේශපාලන සහයෙකුද වූ ඔහු ඊටත් ඈත අතීතයේදී, එනම් වයස අවුරුදු තනේ අපේ දී පටන්ම මගේ මිතුරුව සිටියේ ය.

සාපේක්ෂව බලතව්ව ලංකාවේ හොදම හා එකම දේශපාලන පක්ෂය ජ.වී.පෙ. වුවද එම පක්ෂය ඉදහිට කරන අනුවණකම් අන්ධානුකරණයෙන් අනුමත කිරීමට තරම් මාධව බොළඳ නිවතෙකු නොවීය. වරක් ඔහු ජ.වී.පෙ. ගැන කරන ලද සාධාරණ විවේචනයකට පසුව "සුනිල් මාධවට තරවටු කළ යුතු යයි" ජ.වී.පෙ. අලත් මල්ලිලා දෙදෙනෙකු කටුවෙන් මාධවගේ දෙසවනටම ඇසුණේ නුගේගොඩ පැවති රැස්වීමකදීය. "ජ.වී.පෙ. හුදු ජන කොල්ලන් ගින්නට ගන්නා" යි මාධව එහි නායකයාගෙන් ප්‍රසිද්ධියේම ඉල්ලා සිටියේය.

බී. එච්. සහෝදරයාගේ දේශපාලනය නිසා අම්මාගේ ගෙදරට පොලිසිය කඩාවැදී තර්ජන ගර්ජන කරනලද අවස්ථා තිබිණි. එහෙත් 1989 දී අප අත්අඩංගුවට ගැනීමට පැමිණි පවුලා කණ්ඩායමේ උත් අධිම, අමණ, පවුල, සිරසනෙකුගෙන් අප සිරිත තැන් විමසා අම්මාට කම්මුල් පහරවල් කැමට සිද්ධ වූ බව මා දැනගත්තේ මේ මෑතකදීය. ඒ දරුවන්ගේ හා බැණාගේ දේශපාලනය නිසා අම්මා ලද තත්‍යය යයි. ?

මා රට හැර පැමිණ ගතවන දෙවන වසරේදී අසන්නට ලැබෙන බී. එච්. සහෝදරයාගේ කඳිසි මරණය මට අදහාගත නොහැකි තරම් වන පුවතකි. වැලිගම පවුලා කඳවුරේදී හා වළිය කන්ද වදකාගාරයේදී මරුකරමට හොස් පීච්චය බේරා ගත් ඔහු මේ ආකාරයට පීච්චය හැර ගියේ යැයි යන්න කෙසේ නම් අදහන්නද? ඔහු සිතා මතා වස බිව්වද? වැරදීමකින් ඔහුට වස පෙව්නේද? දන්නේ ඔහුම පමණකි.

වැලිගමදීත් වළිය කන්දේදීත් බී. එච්. සහෝදරයා ඉතා දරුණු තද බල පහරදීම්වලට ලක් විය. ඔහුගේ මරණය, එයින් ඇති වූ මානසික තැතිගැන්මක්

ප්‍රතිඵලයක් ද? නැතහොත් තමා නැවතත් අත්අඩංගුවට පත් වී වද වේදනා විඳින්නට සිදුවේද යන අනියත බියක ප්‍රතිඵලයක්ද? යන සැක සංක මසිනේ නිතර ඇති වන්නකි.

තම පොඩි පුතා මරාදමා මාස හතරක් ගතවන විට අත්අඩංගුවට ගන්නා වූ රංජිත් පුතාත් බැණාත් නැවත පණ සිටින්නේ ඒ දැයි මාස ගණනක්ම හිතේ ගින්නේ උනුලන්නට ඇති අම්මාට අවසානයේ තවත් ප්‍රකෘතියේ විශේෂ ව දරා ගන්නට සිදුවිය.

වැලිගම අම්මා වන බැසිලින් ඉස්කෝලේ හාමිනේට සමාන දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වයක නොයෙදුනත් අපේ අම්මා කළ කැපකිරීම හා පරිත්‍යාග අඩුවෙන් තක්සේරු කළ හැකිද? අපේ අම්මා අපට අදාළ මා සමීපයේම ඇති උදාහරණයකි. පක්ෂයේ නොයැලකිල්ලට බාජනය වූ මෙවැනි උදාහරණ දහස් ගණනක් තිබේ. මේවාට "ගුණාඛ්‍ය කම" යන වචනය යෙදීම බරවාඩියැයි මම සිතමි. මේවා අපේ සහෝදරවරුන් අතින් සිදුවන බරපතල අත් වැරදීම්ය.

මේ කථාව පක්ෂයේ අද වැඩ කරන සහෝදරයෙකුට කිවහොත් ඔහු ලබාදෙනු ඇත්තේ මෙවැනි පිළිතුරකි.

"පක්ෂය මේ රටේම ඉන්න අම්මලා තමන්ගේ අම්මලා විදියට සලකනවා මිසක් එක අම්මා කෙනෙකුට විශේෂයක් දක්වන්නේ නෑ."

පක්ෂයේ අනුන්ගේ දුක සැප

තිරිත්තරයෙන් ආදරය කරන, අමතක නොකරන පුවත්පත් කලාවේදියෙක්ව සිටි, පාඨක හදවත් තුළ ඔහු තබා ඇති? මුද්‍රාව 'සත්‍යවාදියෙකුගේ දිනපොත' ය. ඔහු නමින් සුනිල් මාධව ප්‍රේමසිරිලකය.

ලංකාවේ අත් සියලුම පුවත්පත් කලාවේදීන් හා ඔහු අතර සුවිශේෂ වෙනසක් ද පවතී. එනම් තමන් පිළිගන්නේ අසුවල් දේශපාලන පක්ෂයේ මතවාදය යැයි ඔහු ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීම ය. අධිකාරිවම ඒ මතවාදය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම ය. ඔහුගේ දේශපාලන පක්ෂය ජනතා විමුක්ති පෙරමුණයි.

සුනිල් මාධවට මෙන් අත් සියලුම පුවත්පත් කලාවේදීන්ට තමා කමැති දේශපාලන මතවාදයක් ඇතත් ඔවුන්ට ප්‍රතිපත්තියක් තැනීම නිසා හෝ රැකියාවේ ආරක්ෂාව නිසා හෝ තමා අසුවල් පක්ෂයේ යයි පිළිගෙන අවශ්‍ය වූ අවස්ථාවක පිල්ල මාරු කිරීම සදහා ස්වාධීන පුද්ගලයෝ ලෙස පෙනී සිටිති.

සුනිල් මාධව විවාදිත චරිතයක් බව අවිවාදිතය. එයට නිදසුන් බොහෝය. ඔහු මවු ලෝලියෙකි. අවන්හල් ඔහු ඉතාම ප්‍රිය මනාප තැනැත්ත බව ඔහු කොසගවන බවත් මව් රටේ ඒ ගැන දැනයි. පුත්පත් කේන්ද්‍රයේ ඔහු තරම් අතිසහයකරු හැටිවත් සේම තරමක් කලකතාරී බවක් ද ඔහු සතය. එහෙත් ඒ අසුන්හිස ඉදිරියේය. එය තමා ආදරය කරන ජ.වී.පෙ. ටත්, තමා රැකියාව කළ දහපති පුවත්පත් ආයතන වලටත් එකසේ පොදුවේය.

සාපේක්ෂව බලතව්ව ලංකාවේ හොදම හා එකම දේශපාලන පක්ෂය ජ.වී.පෙ. වුවද එම පක්ෂය ඉදහිට කරන අනුවණකම් අන්ධානුකරණයෙන් අනුමත කිරීමට තරම් මාධව බොළඳ නිවතෙකු නොවීය. වරක් ඔහු ජ.වී.පෙ. ගැන කරන ලද සාධාරණ විවේචනයකට පසුව "සුනිල් මාධවට තරවටු කළ යුතු යයි" ජ.වී.පෙ. අලත් මල්ලිලා දෙදෙනෙකු කටුවෙන් මාධවගේ දෙසවනටම ඇසුණේ නුගේගොඩ පැවති රැස්වීමකදීය. "ජ.වී.පෙ. හුදු ජන කොල්ලන් ගින්නට ගන්නා" යි මාධව එහි නායකයාගෙන් ප්‍රසිද්ධියේම ඉල්ලා සිටියේය.

වත්තරා පුවත්පතක සේවය කරන කල්හි එහි බලධාරීවූ පැමිණීමේ ලේඛනයකට අත්සන් කළ යුතුයැයි කර්තෘ මණ්ඩලයට නිතිගත් දැමී ය.

"පත්තරා කාරයෝ කියන්නේ වෙලාවට වැඩට ඇවිල්ලා පොත් අත්සන් කරන එවුන් හෙව්, හැඩැසි වෙලාවකට පත්තරේ ගහන උන්"

මාධව පොත අත්සන් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කලේය.

ලඹන නැගුරුසා

රෝගින මුණසිංහ
ප්‍රංශයේ සිට